

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2020, č. j. X, X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 16. 11. 2020, č. j. X, X, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá vyslovení nicotnosti výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 31. 7. 2020, č. j. X, a prvostupňovým správním orgánem vedené řízení o níže popsané žádosti žalobce bylo zastaveno. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím městský úřad, po předchozím prominutí zmeškání úkonu – podání odporu proti příkazu v přestupkovém řízení, zastavil řízení o navazující žádosti žalobce o zaslání sdělení o pozbytí právní moci a vykonatelnosti zmíněného příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 18. 11. 2019, sp. zn. X, č. j. X.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že jelikož žádné řízení o žádosti o zaslání sdělení o pozbytí právní moci a vykonatelnosti příkazu, kterou podal, nebylo zahájeno, je usnesení správního orgánu I. stupně nicotné. Žalovaný pochybil, pokud je za nicotné nepovažoval. Kromě toho žalovaný ve výroku svého rozhodnutí zastavil neexistující řízení, proto je nicotné také rozhodnutí žalovaného.
3. Soud se nejprve musel zabývat tím, zda jsou dány podmínky, za nichž může rozhodovat ve věci samé. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

(dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením odmítne žalobu, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustná. Dle § 68 písm. e) je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Ze soudního přezkoumání jsou dle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

4. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 26. 10. 2005, č. j. 1 Afs 86/2004-54, publ. pod č. 792/2006 ve Sb. NSS, uvedl následující:

„Z článku 36 odst. 2 Listiny, čl. 4 Ústavy, čl. 13 Úmluvy a čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 k této Úmluvě tedy vyplývá, že ve správním soudnictví jsou vždy přezkoumatelná ta rozhodnutí, která se dotýkají základních práv a svobod podle citovaných dokumentů. V tomto smyslu je nutno vykládat i § 65 odst. 1 s. ř. s., tj. že rozhodnutím podle tohoto ustanovení jsou především takové úkony správního orgánu, které se dotýkají základních práv a svobod. Krom toho jsou samozřejmě rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. i takové úkony správních orgánů, jimiž se zakládají, mění nebo závazně určují i taková subjektivní práva a povinnosti, jež postrádají ústavně či mezinárodně právní základ, tj. která toliko vyplývají z jednoduchého práva.“

Krajský soud je proto povinen v každém jednotlivém případě zkoumat, zda se úkon správního orgánu, proti němuž žalobce brojí, dotýká subjektivních práv a povinností - ať již je jejich pramenem ústavní, mezinárodní či jednoduché právo - žalobce, a zda tedy je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Paušální přístup, který by celou kategorii rozhodnutí (např. právě rozhodnutí o zastavení řízení) vylučoval ze soudní ochrany, není na místě a je v příkrém rozporu s principy právního státu. Vyloučení určitých úkonů ze soudního přezkumu podle § 70 s. ř. s. totiž představuje výjimku z generální klauzule, zužující pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví; jako kteroukoliv jinou výjimku v právu je zapotřebí vykládat ji restriktivně. Proto nabízejí-li se dvě interpretace, z nichž jedna hovoří ve prospěch soudního přezkumu a druhá proti němu, je vždy zapotřebí upřednostnit tu první, resp. v pochybnostech, zda se určitý úkon dotýká práv a povinností žalobce podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a tedy podléhá přezkumu, je na místě usuzovat, že tomu tak je.“

5. Také v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu v situaci, kdy jediným žalobním návrhem je vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí, lze meritorně rozhodnout pouze za předpokladu, že žaloba sama není nepřipustná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 4 As 31/2004-53).
6. V daném případě je z žaloby a napadeného rozhodnutí zřejmé, že s žalobcem je vedeno přestupkové řízení, v jehož rámci byl vydán příkaz, na němž byla vyznačena doložka právní moci. Žalobce však následně v přestupkovém řízení uspěl se svou žádostí o prominutí zmeškání podání odporu, příkaz proto právní moci pozbyl.
7. Na vzniklou situaci měl správní orgán I. stupně reagovat mj. sdělením žalobci o pozbytí právní moci příkazu, což žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil stejně jako to, že podání žalobce, jímž se takového sdělení domáhal, není žádostí, již by se zahajovalo samostatné řízení, proto o ní nemělo být vydáváno rozhodnutí.
8. Soud má za to, že v případě napadeného rozhodnutí žalovaného ve věci potvrzení prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení je povinen zkoumat, zda napadené

rozhodnutí má v konkrétním projednávaném případě povahu rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., či se ho naopak týká kompetenční výluka ze soudního přezkumu, přičemž podstatný pro takové posouzení je charakter požadavku, resp. podání žalobce, o němž bylo řízení zastaveno.

9. V souzeném případě soud z napadeného rozhodnutí žalovaného zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení řízení se týkalo návrhu žalobce na sdělení opravy doložky právní moci. Oprava doložky právní moci, resp. sdělení takové opravy účastníku vedeného správního řízení je dílčím procesním úkonem, který má správní orgán dle § 75 odst. 3 správního řádu provádět automaticky i bez návrhu. Podání takového návrhu ze strany účastníka řízení není vyloučeno, v takovém případě však nejde o žádost, kterou se zahajuje řízení, nýbrž o pouhý podnět, jímž žádné řízení zahájeno není (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 8 As 61/2012-53). Správní orgán I. stupně tedy měl v reakci na podnět žalobce nebo i bez něj zaslat žalobci přípis (sdělení) o provedené opravě doložky. Jde o jednoduchý úkon technicky zajišťující vedení řízení.
10. Reagoval-li správní orgán I. stupně, a v návaznosti na něj v odvolacím řízení žalovaný, na podnět žalobce k provedení takového úkonu vydáním rozhodnutí, neztrácí se tím jednoduchá procesní podstata takové reakce na žalobcův podnět ani její ukotvení uprostřed vedeného přestupkového řízení. Nejde tedy o rozhodnutí ve věci hmotných práv žalobce. Pokud by správní orgán I. stupně od počátku reagoval v souladu se zákonem, nebylo by vydáno žádné rozhodnutí, neboť podnět žalobce, jakožto dílčí procesní úkon účastníka přestupkového řízení, by byl vyřízen sdělením dle § 75 odst. 3 správního řádu. Vydal-li již správní orgán I. stupně (nesprávně) rozhodnutí o návrhu žalobce, který má výše popsanou povahu, je třeba je považovat za procesní rozhodnutí upravující vedení přestupkového řízení, neboť se týká pouze sdělení opravy právní moci v přestupkovém řízení vydaného příkazu. Na takové rozhodnutí se pak vztahuje kompetenční výluka dle § 70 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.
11. Podanou žalobu proto soud odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou z důvodu kompetenční výlučky.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. prosince 2020.

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce